

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.428/2012/16.szám

A Kúria a dr. Bai Mónika ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Orosz V. Sándor ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 8.K.30.757/2011 számon indult perében a Fővárosi Ítéltábla 2012. április 10-én kelt 4.Kf.27.623/2011/9. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 17. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.27.623/2011/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperesi társaságnak 2002. novemberétől volt határozatlan idejű megbízási szerződés alapján ügyfele F. I. (továbbiakban: ügyfél), aki számára a felperes független biztosításközvetítői szolgáltatást végzett, B. S. biztosításközvetítő útján. Az ügyfél 2010. február 22-én fogyasztóvédelmi eljárás indítására kérelmet nyújtott be a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéhez (alperesi jogelőd) hivatkozással a pénzügyi szervezetek állami felügyeletéről szóló 2007. évi CXXXV. törvény (Psz.tv.) 48/A. §-ára. Beadványában előadta, hogy a felperestől 2009. október és 2010. január között több különböző tartalmú - köztük kártérítést kilátásba helyező - felszólító levelet kapott, továbbá megállapodási ajánlatot, valamint a felperes a ... Városi Bíróságon fizetési meghagyás kibocsátását kezdeményezte az ügyféllel szemben, melynek a bíróság eleget tett. A sérelmezett felszólító levelekben a felperes azt állította, hogy az ügyfél a felperessel kötött alkuszi megbízási szerződést megszegte azzal, hogy biztosítási szerződéseinek

kezelését más biztosításközvetítő társaság végzi.

Az ügyfél szerint viszont a felperes megkeresései jogszabálysértőek, tisztességtelenek, megállapodási ajánlata kifejezetten zsaroló jellegű. Egyébként pedig 2008. áprilisa óta semmilyen érdemi kapcsolatfelvétel nem volt közte és a felperes között, noha erre szüksége lett volna biztosítási szerződése aktualizálása céljából. Sérelmezte azt is, hogy a felperes a szerződéseiről tőle függetlenül tudakozódott már az után, hogy vele a személyes kapcsolat megszűnt, noha erre nem hatalmazta fel. Mindezzel a felperes megvalósította a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (Ft.tv.) 8. § (1) bekezdésében meghatározott agresszív kereskedelmi gyakorlatot, valamint a felperes magatartásával megsértette a biztosítókról és biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény (Bit.) 37. § (1) bekezdésében, valamint 153-161. §-aiban megfogalmazott szabályokat.

Az alperesi jogelőd a tényállás tisztázása körében megállapította, hogy a felperes már 2008. áprilisában felmondta biztosításközvetítői jogviszonyát B. S-al, de ezen körülményről az ügyfelet nem értesítették és az új képviselő személyéről sem. Erről az ügyfél magától B. S-tól szerzett tudomást, amikor a kötelező gépjármű biztosítása megszűnése okán vele felvette a kapcsolatot, és ugyancsak ő tájékoztatta arról, hogy már új megbízója van, a ... Kft. Ekkor az ügyfél benyújtotta a biztosítási szerződéseit kezelő biztosító társaságokhoz a felperes részére adott megbízása visszavonó nyilatkozatát, majd pedig megbízta B. S-t a biztosítási szerződéseivel kapcsolatos ügyek intézésére. Az alperesnek az is tudomására jutott, hogy a felperes közvetlenül keresett meg biztosító társaságokat, kérve, hogy szolgáltatassanak adatot ügyfeleik azon élő szerződéseiről, amelyeknél a biztosításközvetítő korábban a felperes volt. A megkeresések egy részére érkezett is válasz, melyet az alperesi jogelőd hozzájárulás nélküli, biztosítási titoknak minősülő adat átadásának minősített. Az adatok között szerepelt a kérelmező ügyfél három biztosítási szerződése is.

A rögzített tényállás alapján az alperesi jogelőd 2011. január 11. napján kelt Fk-II/B-2245/2010. számú határozatában a Bit. 37. § (1) bekezdés megsértése miatt a felperessel szemben 100.000 Ft fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki. Egyúttal megtiltotta a jogsértő magatartás további folytatását, és a jövőre nézve kötelezte a jogszabályban foglalt - a tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó - előírások betartására. A Bit. 155. § (1)-(2) bekezdése, valamint a 156. § a) pontjának megsértése miatt további 100.000 Ft fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki azzal a felhívással, hogy a kérelmező ügyfél biztosítási titoknak minősülő adatait törölje nyilvánartartásaiból. Végül az Ft.tv. 3. § (1) bekezdésének megsértése miatt 300.000 Ft fogyasztóvédelmi bírságot

szabott ki és megtiltotta a jogsértő, agresszív kereskedelmi gyakorlat folytatását.

A felperes a határozattal szemben - annak valamennyi megállapítását vitatva - keresetet nyújtott be, és kérte az alperesi határozat hatályon kívül helyezését. Álláspontja szerint a Bit. 37. § (1) bekezdése szerinti értesítési kötelezettség az új biztosítási szerződés megkötésekor, illetve a szerződés-módosításkor áll fenn, amely a konkrét ügyben a felek között nem történt meg. Az alperes egyrészt nem tisztázta a tényállást, másrészt lényegében a bejelentő elmondására alapozta azt, és ezzel megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 50. §-át.

Nem felel meg a valóságnak, hogy ne kívánt volna segíteni az ügyfeleknek, amikor a ... Biztosító Egyesület megszűnt, ugyanis állítása szerint valamennyi, a ... Biztosítónál biztosított ügyfelének küldött levelet és díjkalkulációt a biztosítás változásáról, egyben ajánlott másik biztosítást. Egyéb módon is próbált kapcsolatba kerülni a kérelmező ügyféllel, aki viszont kijelentette, hogy a továbbiakban is ragaszkodik B. S-hoz.

Tévesen értelmezte az alperes a biztosítási titok megsértésének kérdését is. A felperes állítása szerint értelmezhetetlen, hogy mi az a biztosítási titok, amelyhez azáltal jutott hozzá, hogy a biztosító társaságoktól tájékoztatást kért arról, hogy az általa kezelt biztosítási szerződések után miért nem kap jutalékot, azaz melyek azok, amelyek átöröklésre kerültek. Élő biztosítási szerződések fennállása alatt jogosan kezeli a biztosítási titoknak minősülő adatokat, másrészről a biztosítók csak azt közölték, hogy ezen szerződések után a felperes már nem kap jutalékot, márpedig ez nem biztosítási titoknak minősülő információ.

Vitatta, hogy bármiféle agresszív kereskedelmi gyakorlatot folytatna, semmiképpen nem kívánta rábírní az ügyfeleket arra, hogy ismét őt bízzák meg, csupán arra, hogy tartsák be az érvényben lévő megbízási szerződést. Élő szerződés esetén a felperesi magatartás nem tekinthető új szerződéskötés érdekében történő pszichikai nyomásgyakorlásnak. A felszólító levelek csupán a szerződésszegésre hívták fel a figyelmet, a felperes csak jogos követelését kívánta érvényesíteni, az alperes pedig túlterjeszkedett hatáskörén, mert az ügyfél és a felperes közötti jogvita polgári jogi természetű, ami bírósági hatáskörbe tartozik.

A felperes az alperesi eljárást elfogultnak, egyoldalúnak minősítette, amely sérti a tisztességes eljárás védelméről szóló 2009. évi CLXIII. törvény rendelkezéseit. Már a perben tájékoztatta a felperes a bíróságot arról, hogy az ügyfél ellen indított kártérítési perben részben pernyertes lett.

A Fővárosi Bíróság 8.K.30.757/2011/9. számú ítéletével a keresetet elutasította. A bíróság kifejtette, hogy nem osztja a felperesnek a

tájékoztatási kötelezettséggel kapcsolatos érveit. A Bit. 37. § (1) bekezdése ugyanis egyértelműen fogalmaz, a felperesnek ügyfelét írásban kell tájékoztatnia a változásokról, vagyis a kijelölt természetes személy megbízott személyének bármely okból való változásáról, a székhelyváltásról hasonlóképpen. Azt nem az ügyfélnek kell kezdeményezni, de nem is a természetes személy kapcsolattartónak, hanem kifejezetten a felperesnek, mint pénzügyi közvetítőnek. Ténykérdés, hogy a kérelmező panaszos felé sem szóban, sem írásban semmilyen kapcsolatfelvétel több hónapon keresztül nem történt. Ezért is nyújtotta be a felperessel fennálló megbízói jogviszonyát visszavonó nyilatkozatát a biztosítók felé. A székhelyváltás közlésének hiányában nem sérelmezheti felperes, hogy neki az ügyfele felmondó nyilatkozatot nem küldött. Helytállóan hivatkozott arra az alperes, hogy a Bit. 37. §-a garanciális ügyfélvédelmi szabályt fogalmaz meg, mely szűkítően nem értelmezhető.

Nem osztotta a bíróság a felperes álláspontját a biztosítási titoknak minősülő adatok kezelésre tárgyában sem, és az alperessel egyezően azt állapította meg, hogy a Bit. 155-156. §-ai sérültek. A felperes olyan biztosítási titoknak minősülő adatok iránt kereste meg közvetlenül a biztosítókat, amelyek birtokába az ügyfél hozzájárulása nélkül jogszerűen nem juthatott volna, majd azokat kezelte és jogellenesen felhasználta azzal, hogy a bíróságnak továbbította a saját ügyfelével szemben indított perben. Osztotta a bíróság az alperes álláspontját abban, hogy a Bit. rendelkezéseit nem lehet a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) szellemétől függetlenül értelmezni. Az Avtv. szerint személyes adatot megszerezni, kezelni, felhasználni, továbbítani kizárólag törvényes felhatalmazás vagy az érintett kifejezett írásbeli felhatalmazása alapján lehet jogszerűen. Ezen feltételek azonban a felperes esetében hiányoztak.

Megjegyezte még a bíróság, hogy a felperes a volt megbízottja vonatkozásában sem járt el kellő körültekintéssel, mert csakis így fordulhatott elő, hogy B. S. jogviszonyának megszűnését követően a teljes ügyféllistát magával vitte és azzal visszaélt. A felperes maga állította, hogy megbízottja - akinek tevékenységért úgy felel, mint saját eljárásáért - gazdasági titkot sértett.

Osztotta a bíróság az alperes álláspontját a felszólító levelek tartalmának minősítése körében is, mely szerint alkalmasak az agresszív kereskedelmi gyakorlat megvalósítására, mert az azokban kilátásba helyezett peres eljárások, a szerződésszegés tényként történő állítása, a kártérítési követelés, az esetleges büntetőeljárásba történő bevonás valószínűsítése olyan fenyegető intézkedések, amelyek kereskedelmi kommunikációban alkalmassá teszik a fogyasztó befolyásolását, melynek eredményeképpen a fogyasztó olyan döntést hoz, amit a tények ismeretében esetleg nem hozna meg. Az viszont kívül esik jelen per tárgyán, hogy az ügyfél

teljesítette-e az alkuszi szerződésben foglaltakat, illetőleg, hogy a felperes milyen lépéseket tett a gazdasági titoksértés miatt, továbbá miként alakult a felperes és az ügyfél közötti kártérítési per.

Az első fokú ítélettel szemben a felperes fellebbezést terjesztett elő. A Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.27.623/2011/9. számú jogerős ítéletével az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Rögzítette, hogy az első fokú bíróság az első fokú eljárás lényeges szabályait nem sértette meg, illetőleg a Pp. 253. § (2) bekezdése szerinti esetleges megváltoztatáshoz szükséges adatok rendelkezésre állnak, ezért a felperes fellebbezését érdemben bírálta el. Az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetést vont le, az ítélet megalapozott.

Külön kiemelte a másodfokú bíróság, hogy a felperes keresetlevelében az alperes hatáskörét már vitatta, de annak indokát az ügyfél és a felperes közötti jogvita polgári jogi természetében jelölte meg. Ehhez képest az ügyfél egyéni vállalkozói státuszára alapított indokot a keresetlevelében nem adott elő. Így ezt a másodfokú bíróságnak már nincs lehetősége vizsgálni. Megjegyezte továbbá, hogy az alperesi határozat jogszerűségének felülvizsgálata során egyébként sem az a releváns, hogy a biztosítási tárgyat milyen minőségben szerezte meg az ügyfél, hanem az, hogy arra milyen státuszban kötött biztosítási szerződést.

A székhelyváltozásról és a biztosításközvetítő természetes személy változásáról történő tájékoztatással összefüggésben maradéktalanul osztotta az első fokú bíróság ítéletét azzal a kiegészítéssel, hogy az első fokú bíróság előtt csatolt 2008. május 29-i tájékoztatásnak az ügyfél részére való megküldése nem igazolható és a fellebbezésben foglaltakkal szemben a ... Városi Bíróság ítélete sem tartalmaz ilyen megállapítást. Az pedig, hogy V. R. mikor és milyen összefüggésben kereste fel az ügyfelet, szintén nem állapítható meg.

A biztosítási titokkörbe tartozó adatok felhasználásával, kezelésével, továbbításával kapcsolatban a másodfokú ítélet levezette, hogy a biztosító, biztosításközvetítő és szaktanácsadó, a személyes adatokat a biztosítási, illetve megbízási jogviszony fennállása idején, azok időtartama alatt addig kezelheti, ameddig a biztosítással, megbízással kapcsolatban igény érvényesíthető. Akkor azonban, ha ezekre az adatokra nézve mástól kér további információt - vagy akár csak megerősíteti a maga által tudott körülményeket - sérül a biztosítási titok.

Az ún. tisztességtelen, agresszív kereskedelmi gyakorlat körében is osztotta a másodfokú bíróság az első fokú ítéletben foglaltakat, illetve leszögezte, hogy az alperesi határozat nem a kártérítésre

való felhívás, hanem a levelek tényleges tartalmát róttta a felperes terhére. Ily módon az erre irányuló felperesi kereseti kérelmet is helytállónan utasította el az első fokú bíróság.

A felülvizsgálati kérelem a Fővárosi Törvényszék 8.K.30.757/2011/9. számú és az azt helybenhagyó Fővárosi Ítélőtábla 4.Kf.27.623/2011/9. számú ítélete megváltoztatására és a kereseti kérelem elfogadására irányult. Mindenekelőtt rögzítette a felperes, hogy az alperesi jogelőd az eljárása során számos eljárási szabálysértést követett el, és bár a felperes tisztában van a közigazgatási per keresetváltoztatási szabályaival és felülvizsgálati kérelem kereteivel, ezeket mégis szükségesnek tartja felsorakoztatni. Így: sérült a Ket-nek az ügyfél értesítésére, az eljárás határidejére, az iratismertetésre vonatkozó szabálya, illetőleg e körben sérelmezte a felperes, hogy az alperes hivatalbóli hatáskör-vizsgálati kötelezettségének sem tett eleget. Az ügy érdemében pedig a már a keresetlevelében és a fellebbezésében is írtak nyomatékosítására hivatkozott a Ket. 50. §-ára és 72. §-ának megsértésére, a tényállás tisztázatlanságára, a felajánlott bizonyítékok mellőzésére (tanúvallomás, ügyféli nyilatkozat), az indokolás hiányára. Továbbra is vitatta, hogy tájékoztatási kötelezettségét a Bit. 37. §-ban előírtakhoz képest megsértette volna. Elemezte a jogszabályt az időközi módosításokkal együtt, melyből nézete szerint az látható, hogy nincs konkrétan megállapítható mulasztás. Továbbra sem fogadta el a felperes, hogy a panaszos sérelmére titoksértés történt volna figyelemmel a Bit. 155-156. §-ára. Elemezte a panaszos és a felperes közötti megbízási jogviszony mibenlétét, amely megbízási szerződés - a polgári bíróság ítélete szerint is - az állítólagos titoksértés idején érvényben volt. E szerződés szerint pedig a panaszos a felperesre bízta teljes körűen a biztosítási ügyeit. Ezért sem történt titoksértés, és iratellenes az a megállapítás, hogy törvénybe ütközően titkos adatok szolgáltatását kérte volna a felperes a biztosító társaságoktól. Nem használta fel a kapott adatokat jogellenesen eljárások indítására ugyanis a szerződésszegés ténye e nélkül is egyértelmű volt. Végezetül a felszólítások tartalma nem meríti ki az Ft.tv. 3. § és 8. § sérelmét, a felperes a békés megegyezésre törekedett, szó sem volt fenyegetésről, a fogyasztó befolyásolásáról. A kártérítés jogalapját, a szerződésszegés tényét a polgári bíróság megállapította. Az ítéletek sértik a Pp. 206. §-át, mert nem derítették fel a tényállást, és ellentétes tartalmat tulajdonítottak az iratoknak.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem megalapozott.

Az Fl.tv. 3. § (1) bekezdés alapján: „Tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat.”

A (2) bekezdés b) pontja szerint: „(2) Tisztességtelen az a kereskedelmi gyakorlat,

b) amely érzékelhetően rontja azon fogyasztó lehetőségét az áruval kapcsolatos, a szükséges információk birtokában meghozott tájékozott döntésre, akivel kapcsolatban alkalmazzák, illetve akihez eljut, vagy aki a címzettje, és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg (a továbbiakban: a fogyasztói magatartás torzítása), vagy erre alkalmas."

A (3) bekezdés értelmében: „A (2) bekezdés értelmében tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely megtevesztő (6. § és 7. §) vagy agresszív (8. §)."

A Bit. 37. § (1) bekezdés szerint: „A biztosításközvetítő - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a biztosítási szerződés megkötését megelőzően és bármely, a tájékoztatásban szereplő adat változása esetén a szerződés módosításakor és megújításakor köteles az ügyfél részére a kötelezettségvállalás tagállamának hivatalos nyelvén vagy az ügyféllel történő megállapodásban kikötött más nyelven írásban tájékoztatást adni:

a) a biztosításközvetítést végző természetes személy nevéről, valamint azon gazdálkodó szervezet cégnevéről, székhelyéről, amelynek keretében, illetve megbízásából a biztosításközvetítést végzi és felügyeleti hatóságának megjelöléséről."

A Bit. 155. § (1) bekezdés alapján: „A biztosító, a biztosításközvetítő és a biztosítási szaktanácsadó ügyfeleinek azon biztosítási titkait jogosult kezelni, amelyek a biztosítási szerződéssel, annak létrejöttével, nyilvántartásával, a szolgáltatással összefüggnek. Az adatkezelés célja csak a biztosítási szerződés megkötéséhez, módosításához, állományban tartásához, a biztosítási szerződésből származó követelések megítéléséhez szükséges, vagy az e törvény által meghatározott egyéb cél lehet."

A (2) bekezdés értelmében: „Az (1) bekezdésben meghatározott céltól eltérő célból végzett adatkezelést a biztosító, a biztosításközvetítő és a biztosítási szaktanácsadó csak az ügyfél előzetes hozzájárulásával végezhet. A hozzájárulás megtagadása miatt az ügyfelet nem érheti hátrány és annak megadása esetén részére nem nyújtható előny."

A Bit. 156. § szerint: „Biztosítási titok csak akkor adható ki harmadik személynek, ha

a) a biztosító, a biztosításközvetítő és a biztosítási szaktanácsadó ügyfele vagy annak törvényes képviselője a kiszolgáltatható biztosítási titokkört pontosan megjelölve, erre vonatkozóan írásban felmentést ad,

b) e törvény alapján a titoktartási kötelezettség nem áll fenn."

A fentiekben rögzített tényállás és az idézett jogszabályok alapján a Kúria megállapította, hogy a másodfokú jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben foglalt körben nem jogszabálysértő. Mindenekelőtt rögzíti a Kúria, hogy a Pp. 335/A. § alapján, meg nem engedett keresetváltoztatás okán, az - elsőként a felülvizsgálati kérelemben felhozott - eljárási jogszabálysértések vizsgálatára nincs mód, mint ahogy a másodfokú eljárásban hivatkozott hatáskörhiány kérdésével - helyesen - érdemben nem foglalkozott a másodfokú bíróság sem.

A Kúria rámutat arra, hogy jelen perbeli tényállás jogi minősítése során határozottan el kell különíteni az ügy polgári és közjogi vetületét. A magánjogi szerződés, az abból eredő jogviták az ügy polgári jogi vonulatát adják. Az alperesi jogelőd viszont a hozzá érkezett panaszbeadványt vizsgálta, ami a közjogra, tehát a

pénzügyi felügyelet hatáskörébe tartozó kérdés. A felperes a rá vonatkozó jogszabályoknak eleget tett-e vagy sem, ezt vizsgálta az alperesi jogelőd, mint a biztosító társaságok feletti törvényességi felügyeletet ellátó szerv, és a felügyelet közigazgatási határozata törvényességét vizsgálták felül – első és másodfokon – a közigazgatási perekben eljáró bíróságok, melyek az ügy érdemi kérdéseiben egybehangzó álláspontra jutottak.

A másodfokú jogerős ítélet indokait osztja a Kúria is, azt megismételni nem kívánja, csupán rámutat, hogy a tájékoztatási kötelezettség körében a székhely-változtatásról nem csak az új ügyfeleket kell értesíteni, sőt a székhelyváltatás megtörténtének logikailag kifejezetten a korábbi ügyfelek tekintetében van relevanciája. A kapcsolattartás és az ügyfelekre vonatkozó adatok közlése folyamatos kell, hogy legyen, amelyre már akár elektronikusan is mód van.

A titoksértés tekintetében kiemeli a Kúria, hogy a felhatalmazás arra vonatkozik, amit a szerződés tartalmaz, az ügyféllel kötött szerződésből fakad.

A felszólító levelekkel összefüggésben pedig kifejti, hogy erre a polgári jogviszonyban bármelyik félnek joga van, ha a szerződés teljesítésével kapcsolatban vita merül fel. Nem a felszólítás, hanem annak tartalma volt a probléma. A levelek az iratanyagban megtalálhatóak voltak, annak szövege ismeretében a Kúria is osztja a másodfokú bíróság azon álláspontját, hogy megvalósult a jogszabálysértés, így annak szankcionálása alappal bírt.

A Kúria megállapította, hogy a másodfokú bíróság nem sértette meg a felhívott perrendi szabályokat, a jogerős ítélet jogszerű, ezáltal a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján azt hatályában fenntartotta.

A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2013. október 17.

Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. előadó bíró, Dr. Heinemann Csilla sk. bíró